

4 Φεβρουαρίου 2020

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, επιστολή: Πρόσεχε μην χάσεις το θάρρος σου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)





Διακόνημα:

Επιστολή αναγνώστου:

Διάβασα στην ιστοσελίδα σας ότι ζητάτε απ' όσους διατηρούσαν αλληλογραφία με τον μακαριστό Γέροντα Ιωσήφ αν μπορούν να σας στείλουν κάποια επιστολή για να την δημοσιεύσετε. Απ' αυτές που έχω - και είναι αρκετές - ξεχώρισα μερικές οι οποίες δεν περιέχουν προσωπικά οικογενειακά θέματα. Σας στέλνω την πρώτη που αναφέρετε στην αποθάρρυνση. Ο τίτλος είναι δικός μου. Το όνομά μου και η διεύθυνσή μου στη διάθεσή σας. Ευχαριστώ.

Νέα Σκήτη, 22/1/87

Αλ... μου, Αλ... μου, υιέ μου αγαπητέ, τις δώει τον θάνατόν μου αντί σου υιέ μου, υιέ μου. Δεν το είπα μόνος μου αυτό, το είπαν και άλλες καρδιές όταν δέχθηκαν της λύπης τα βέλη άσχετον από ποιάν παρήχθησαν πλευράν! Γιατί, υιέ μου, γιατί

σπλάγχνον μου τόσο συνέπεσες και αποθαρρύνθεις; Τίποτα δεν συνέβει πολυαγαπητόν μου παιδί, αλλά μάλλον προϋπόθεσις ανόδου και προαγωγής. Η εκ της πείρας γνώσις και μάθησις είναι της χάριτος ισότιμη αλλά ταυτοχρόνως και πηγή. Μία μακρά ειρήνη ή κάποτε και από μέρους απραξία δημιουργούν τους στροβίλους, όπως στην νηνεμίαν τους τυφώνες. Μόνον έτσι, υιέ μου, μανθάνει ο άνθρωπος πείραν της ανθρώπινης αξίας και μηδαμινότητας. Πολλάκις “ως επί τραπέζης φλυαρούντες” διηγούμεθα περί ταπεινοφροσύνης και στην ειρηνική περίοδο πιστεύομε στην φαινομένην ταπείνωση, ότι τουλάχιστον βρισκόμεθα. Είναι πολύ ακριβό αυτό το βραβείο παιδί μου και μόνο με συγκλονιστικές περιπέτειες και βαρύτατους Σταυρούς μοιράζεται στους βουλομένους. Πρόσεχε μη χάσεις το θάρρος σου ή ότι συνέβει τίποτε περί ενοχής. Όχι, σπλάγχνον μου ποθεινότατον, όχι μυριάκις. Είναι η φύσις των πραγμάτων και η ταχεία και βεβαία ανταπόκρισις της χάριτος περί των αιτουμένων εν συνεχεία ώστε το θείον έλεος να προφθάσει επικαλουμένους ημάς. Ξέχασέ το και κράτησε σαν λάφυρο τον τρόπο που «τα καλά εν κόποις κτώνται» και μην αφήνεις τους λογισμούς ή μάλλον μην τους επιτρέπεις να αμβλύνουν το οπτικόν όμμα του νου στην ευχή και την επί τα έμπροσθεν πρόοδον. Δεν είδες στους Λόγους της ερμηνείας «της Σάλπιγγος» του παππού περί της άρσεως της χάριτος; Η ίδια η χάρις εν πολλοίς συμποδίζει τον αθλητήν για να τον προκαλέσει στην μάχη και να τον προαγάγει αφού αυτό το ζητεί συνεχώς. Ανδρίζου, υιέμου φίλτατε και ίσχυε και μη στρέψεις εις τα οπίσω και «Κύριος μετά σου δυνατός εν ισχύϊ και συντρίψεις τον Μαδιάμ ωσει άνδρα ένα».

Σε ασπάζομαι και εύχομαι πατρικά

Ο πατέρας σου Ιωσήφ μ.